

Historické momenty a výročia v našej farnosti

- **1637** – Postavený farský kostol, začiatok Prečína ako farnosti. Dnes je tomu 385 rokov.
- **1752** (270 rokov) – Veľká rekonštrukcia farského kostola vďaka Adamovi Christoforskému a grófovi Pavlovi Balašovi, ktorí obnovili kostol so sakristiou, postavili aj terajšiu murovanú vežu dali do nej 3 zvony a zbúrali starú zvonnicu od cintorína. Vymenili drevený chórus za murovaný, do sakristie dali druhé okno a novú, z jedľového dreva vyrobenú skriňu na odkladanie bohoslužobných predmetov.
- **1757** (265 rokov) – Bol postavený druhý oltár sv. Jána Nepomuckého vo farskom kostole správcom panských majetkov Štefanom Majerským.
- **1827** (195 rokov) – Prečínsky kňaz Ignác Kalinaj dal postaviť hospodárske budovy pre farnosť. Bol dobrý hospodár a zvýšil majetok farnosti 4-násobne oproti pôvodnému. Známy bol aj svojou energickou povahou. Vedel skrotiť samopašnosť mladých aj zatvrdlosť dospelých. Ak ho niekto hoci aj na poli nepozdravil, poučil ho na mieste a to „verejne palicou o slušnom správaní.“
- **1857** (165 rokov) – Slávnostná inštalácia farára Karola Jelínka do Prečína, ktorý sa stal neskôr dekanom. V Prečine vyučoval a za jeho pôsobenia vyšlo zo školy v Prečine mnoho učiteľov, ktorí potom vyučovali v okolitých obciach.
- **1877** (145 rokov) – Prečínsky farár Juraj Gramantik, ktorého podobizeň sa dodnes zachovala v sklenenej vitráži vo farskom kostole, navštívil Rím a ďalšie európske krajiny pri príležitosti 50. výročia biskupskej vysviacky pápeža Pia IX. Z týchto potuliek si priniesol osobné literárne dary, ktoré si vzal so sebou do Prečína, kde sa stal o 2 roky farárom. Ostali tam dodnes. Sú to **Encyklika pápeža Pia VI.** z roku 1776 určená patriarchom, prímasom, arcibiskupom, biskupom a celej katolíckej Cirkvi v latinčine, **Vyhlasenia** (protokol) **pápeža Pia VI.** z roku 1778 určeného pápežskému konzistóriu v latinčine, **Mravné naučenia** (Spisy) **kňaza Leopolda Fabritia** z roku 1761 v českom jazyku.
- **1897** (125 rokov) – Veľká rekonštrukcia filiálneho kostola v Bodine, kedy bol celý kostol pokrytý, drevené časti vymenili za murované, spravila sa betónová podlaha a františkán z Bardejova Konrád Schweska namaľoval nový oltárny obraz Panny Márie.
- **1907** (115 rokov) – Bolo vydané štátne rozhodnutie o vytvorení vlastných cintorínov vo filiálkach. Dovtedy sa pochovávali veriaci z Počarovej a Zemianskej Závady v Prečine.

Z mravných naučení si vieme aj dnes zobrať ponaučenie, hoci tieto slová boli napísané pred 260-timi rokmi (str. 136):

„Kdo to vymohl, aby Bůh Člowěka na Milost přijal, jenž zasloužil v Propasti pekelné věčné hořeti? Láska! Kdo swázal wssemohoucímu Bohu Ruce, aby nás podle zasloužení netrestal? Láska! Kdo jej přinutil, aby nám y nejmilejšsyho Syna swého, y Utěšytele Ducha S. na Zem seslal? Láska! – Tak Bůh milował Swět, že Syna swého jednorozeneho dal! Nebylo mu dosti, že každému dal Anjela Strážce, že pro nasse Pohodli stwořil wesskeré žiwotčichy, Wody naplnil Rybami, Zem Kwitím, Lesy Zwěři, Stromowy Owocem, y jedinkého sobě rowného Syna dal, aby toliko nasse dobré wygledával!“

Na základe diplomovej práce Juraja Bunčiaka a uvedených starých spisov spracoval Michal Chúpek

Vypracovali:

**Natália Bírošíková, Anna Bútorová,
Michal Chúpek, Štefan Junas,
Zuzana Milová, Katarína Villínová**

...a trochu si odpočinite

Možno ste počuli milú príhodu o tom ako sa otec pýtal na začiatku školského roka svojho syna-prváka: Na čo sa najviac tešíš v tomto školskom roku?

A on odpovedal: Na prázdniny! Teraz je práve ten čas, na ktorý sa deti najviac tešia, ale budme úprimní, že aj my dospelí, lebo je to čas dovolení a oddychu. Ale ako čo najlepšie, aj po kresťansky, prežiť tento čas? Na túto otázku nachádzame odpoveď v Markovom evanjeliu: Apoštoli sa zišli k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili. On im povedal: **Podťe vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite.**

Iste sme postrehli ako hneď v prvej vete sa píše, že apoštoli sa zišli k Ježišovi. Z toho plynie, že svoj odpočinok trávia s ním, pri ňom a v rozhovore s ním, hoci boli takí unavení, že sa nemali kedy ani najesť. Ježiš im uzná únavu, prizná odpočinok a sprostredkuje oddych. Veď sám to jasne vyjadril: Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním. Z týchto slov plynie pre nás jedno veľmi dôležité a jasné poučenie: Pán súhlasí s odpočinkom, ba čo viac, on sám ho ponúka.

Teraz sa prenesme do našej doby, ktorú často nazývame uponáhľanou a nervóznou, kedy naháňame čas alebo lepšie povedané, čas naháňa nás. Preto je priam nevyhnutné dokázať sa zastaviť, vypnúť a odreagovať, čím dokážeme rešpektovať naše telo a telesný život. Je nám jasné, že si treba chrániť telesné zdravie a telu dopriať odpočinok.

Tu sa však vynára častý problém, že odpočívajúci človek si urobí odpočinok aj od Boha, čo iste nie je správne, lebo duchovný život nemá prázdniny ani dovolenku.

- pokračovanie na druhej strane -

Tu je namieste položiť otázku rodičom: Viete kde, s kým a ako prázdninujú vaše deti? Otázka je však určená aj dospelým: Kde, s kým a ako dovolenkujeme? Sú ich prázdniny, ale aj naša dovolenka, spojená s Bohom? Je totiž zaujímavé, ako mnohí počas roka doslova derú kostolné lavice, ale akonáhle sa začnú prázdniny či dovolenky, na Boha sa zabúda, ba dokonca sa mnohí „hrajú“ na presvedčených ateistov. Ako sa teda správať voči Bohu počas týchto prázdninových dní? Potrebné je skĺbiť rozprávanie s ním o ľuďoch a s ľuďmi o ňom.

Cítíme ako je potrebné, dobré a správne, aby náš kresťanský život aj počas dní oddychu zostal pravdivým svedectvom a priblížil nás k Pánovi. Pokúsme sa byť pre druhých povzbudením, príkladom a darom. Často ho prosíme, aby predchádzal naše myšlienky, riadil náš život a naplňoval nás šťastím, ktoré nám nik nevezme. Potom dokážeme toto šťastie šíriť aj medzi tých, ktorých stretneme.

Požehnaný letný čas Vám vyprosujem!

Váš duchovný otec Štefan

MODLITBA NA PRÁZDNINY

Som šťastný, mám voľno. Čas pre seba, čas pre Teba.

Očakávam veľa – slnko, oblaky, vietor, vodu, dialky, priateľov.

Otvor mi oči pre krásu svojho sveta, daj mi pozorný sluch pre hlas stvorenia.

Ďakujem Ti za dni voľnosti. Daj nech nazbieram silu, aby som bol láskavejší.

Stretnem sa s ľuďmi, blízkymi aj cudzími, ďakujem Ti a prosím Ťa,

aby som im dokázal načúvať, aby som sa priblížil im aj ich svetu,

aby som im porozumel, lebo mám čas.

Daj mi slová a skutky, ktoré dávajú radosť.

Na všetkých cestách nech je so mnou Tvoja láska.

Daj nech sa vrátim domov obohatený skúsenosťami a novou silou. Amen.

(Alfonso Pereira: Myšlienky a modlitby)

(ŠJ)

21. jún 2022 – 25 rokov od vysviacky kňaza Jurka Bunčiaka

Pri príležitosti 25. výročia kňazskej vysviacky duchovného otca Juraja Bunčiaka mu touto cestou prajeme ďalšie požehnané roky v jeho kňazskej službe. Prajeme mu hlavne pevné zdravie, hojnosť milostí a lásky nášho Nebeského Otca. Zároveň vyprosujeme, aby mu dary Ducha Svätého i naďalej pomáhali kráčať vo svetle Evanjelia. Nech sila prúdiaca z kríža a ochrana Panny Márie – Matky kňazov, je jeho každodennou posilou, odmenou a vďakou za všetko čo pre našu Cirkev robí.

Prijmite od nás – svojich rodákov, srdečné blahoželanie a nech Vás Pán Boh živí ešte dlhý čas!

Prvé sväté prijímanie

Deň prvého svätého prijímania je v každej farnosti veľkou slávnosťou nielen pre prvoprijímajúce deti, ale aj dôležitou chvíľou celého farského spoločenstva. Keďže celá pozornosť sa upriamuje na zmierenie s Otcom, telo a krv Krista, všetci si uvedomujeme dôležitosť týchto sviatostí v prežívaní kresťanskej viery, ktoré nám vlievajú do srdca Kristovu lásku a pokoj.

Nedela Najsvätejšej Trojice 12. júna bola zároveň nedelou Prvého svätého prijímania pre desať detí z našej farnosti. Trpezlivo sa pripravovali s pánom farárom na hodinách náboženstva, na pravidelných sobotných spevkách na fare, účasťou na svätých omšiach a pobožnostiach. Všetko však začalo už v sobotu pred touto slávnosťou najkrajšou sviatosťou od nášho Otca – sviatosťou zmierenia, kde sa deti prvýkrát očistili od svojich nazbieraných hriechov. V dlho očakávanú nedelu sa slávnostný sprievod pána farára, miništrantov, prvoprijímajúcich detí a ich rodín, na čele s krížom, presunul od fary ku farskému kostolu Narodenia Panny Márie. Tu sa konala svätá omša, ktorú deti slávil aj svojim spevom. Zároveň boli zapojené do liturgie slova aj do eucharistickej liturgie nielen prinesením obetných darov, ale tým najdôležitejším spôsobom. **Prvýkrát prijali do svojich srdiečok Pána Ježiša v Eucharistii**, čo im od tejto chvíle umožňuje stretávať sa s premeneným Ježišom pri každej svätej omši a tak sa stať jeho živým svätostánkom. Po skončení svätej omše mal pán farár pripravené na fare malé pohostenie aj s pamätnými darčekom pre deti. Po spoločnom fotografovaní sa všetci rozišli do svojich domovov, kde na nich čakali ich príbuzní, aby s nimi oslávili tento krásny deň. Práve toto sú tie vzácne chvíle, ktoré túžime zdieľať s celou širokou farskou rodinou. Prípravy na prijímanie síce skončili, no cesta ku sviatosťnému Ježišovi je na samom začiatku...

Úprimné Pán Boh zaplať patrí nášmu duchovnému otcovi a **všetkým**, ktorí sa pričínili o krásny priebeh slávnosti, obetovali svoj čas a modlitby. Dobrorečíme Ti Bože za každý deň, ktorý nás vinie bližšie k Tebe!

Malá historická vsuvka: Vieme o tom, že prvotina prečínkeho farského kostolíka z roku 1637, ktorý dal postaviť zemepán Balaša (z rodu Balašovcov, ktorí vlastnili od roku 1571 do roku 1700 aj Považský hrad), bol zasvätený práve k úcte Najsvätejšej Trojice? ☺

(ZM)

Výlet na Medený vršok (s Misijným zrnkom)

Na začiatok príbehu krátka informácia: Pán farár zažil šok z nečakaného letného osvieženia v podobe štyroch deci vody „poza krky“ – ako sa u nás hovorí. Späť však ale k príbehu... Naše 13. misijné zrnko Jána Pavla II. odštartovalo svoje druhé modlenie ruženca za pokoj vo svete a za našich otcov. Ruženec sme sa modlili v prírode pri križi pod lipou na Medenom vršku za sprievodu nášho pána farára, farníkov, rodičov a animátorov. Cestou ku križu sme mali zastavenie pri Líščej skale, v ktorej je umiestnená socha Panny Márie, a tiež spod nej vyviera voda, ktorou sme sa vo veľkej horúčave osviežili. Po príchode ku križu na Medenom vršku sme sa pri krásnom výhľade pomodlili modlitbu sv. ruženca, čím sme nasýtili kresťanské srdcia, a naše hladné brušká sme zase naplnili dobrými špekáčikmi. Pre deti sme mali pripravený „balónový súboj“, pri ktorom neostalo ani jedno tričko suché. Náš člen Miško Chudý si pre nás pripravil hľadanie pokladu, za čo mu patrí veľká vďaka. Cestou domov sme si zaspievali piesne a ďakovali Pánu Bohu za krásny deň plný milých momentov, ktoré sa neskôr stanú príjemnými spomienkami.

(NB)

Slávenie sviatkov Veľkej Noci

Ako na jar slnečné lúče dávajú vyraziť a rozkvitnúť púčikom na stromoch, tak žiara vystupujúca z Kristovho zmŕtvychvstania dáva silu a zmysel každej ľudskej nádeji, každému očakávaniu, túžbe a plánu. Preto sme sa v celej farnosti potešili, že tento rok sme sa opäť mohli slobodne stretnúť v našom farskom kostole a sláviť najväčšie sviatky našej Cirkvi - Zmŕtvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista. Veľkonočné aleluja, ktoré znelo v celom svete, vyjadrovalo tichý jasot vesmíru a každej ľudskej duše, ktorá je úprimne otvorená Bohu a uznáva Jeho nekonečnú dobrotu, krásu a pravdu. Sláveniu Veľkej noci predchádzala aj 40 dňová pôstna príprava, v rámci ktorej sa celá naša farnosť zapájala do spoločnej modlitby krížovej cesty. Tú si postupne pripravovali muži, ženy, deti a mládež, a vyvrcholením bola spoločná krížová cesta cez našu farnosť na Veľký piatok – teda v Piatok utrpenia Pána. Na Svätú sobotu bol už tradične krásne ozdobený Boží hrob s vystavenou Sviatosťou Oltárnou, ktorý v tomto roku strážili naši hasiči. Po západe slnka sme s veľkou vďakou spoločne slávili krásu veľkonočnej liturgie. Nezabúdajme, že Ježiš je s nami až do konca časov.

Kráčajme za ním v tomto ranenom svete so spevom Aleluja... Kristus vstal z mŕtvych! Je živý!
Preto spievajme a kráčajme verní svojmu nasadeniu v tomto svete, s pohľadom upreným na nebo.

(AB)

6

Pobožnosť k Božiemu milosrdenstvu

24. apríla sme sa opäť po dvoch rokoch mohli stretnúť vo farskom kostole pri pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu. Ďakujeme Božiemu milosrdenstvu za túto milosť, za čas strávený v Jeho prítomnosti, za všetky dary, za lásku, ktorú nám neustále preukazuje i za to, že sa o nás stále stará. Ďakujeme Ti Bože!

(KV)

Zasvätenie sa Božiemu milosrdenstvu

Ó, najmilosrdnejší Ježišu, Tvoja dobrota je nekonečná a pokladnica milostí nevyčerpatelná. Dôverujem bezhranične Tvojmu milosrdenstvu, ktoré prevyšuje všetky Tvoje diela. Zasväcujem sa Ti celkom a bezvýhradne, aby som takto mohol žiť a smerovať ku kresťanskej dokonalosti. Túžim šíriť Tvoje milosrdenstvo tak, že budem konať skutky telesného aj duševného milosrdenstva, zvlášť sa starať o obrátenie hriešnikov a prinášať útechu tým, ktorí potrebujú pomoc, chorým a utrápeným. Bdej teda nado mnou, ó, Ježišu, a chráň ma ako svoje vlastníctvo a svoju chválu. I keď sa niekedy chvejem strachom a uvedomujem si svoju slabosť, mám zároveň bezhraničnú dôveru v Tvoje milosrdenstvo. Kiež by všetci ľudia spoznali včas nekonečnú hĺbku tvojho milosrdenstva, uverili mu a oslavovali ho na veky. Amen.

Medžugorie – mesto modlitby a pokoja

(KV)

Vo februári oslovil náš farník Peťo Prašnický tri manželské páry našej farnosti, či by sme chceli ísť do Medžugoria. Táto túžba dlho driemala v našich srdciach a tak sme to vnímali ako samotné pozvanie našej Nebeskej Matky Panny Márie a tak sme zakrátko odpovedali: ÁNO! Čas plynul ako voda, až prišiel deň „D“ a v piatok 20. mája vo večerných hodinách sme plní očakávania, túžby, radosti i obáv z dlhej

cesty nastúpili do autobusu smer Medžugorie. Naším sprievodcom bol duchovný otec František Galvánec. Cesta sprevádzaná modlitbou, spevom, spánkom

i prestávkami ubehla rýchlo a už nás vívalo slnkom zaliate Medžugorie!

Každý deň	sme sa zúčastnili	týždeň plný duchovných zážitkov, ticha a pokoja.
Sviatosti	Oltárnej	na svätej omši v kaplnke zasvätenej Najsvätejšej
duchovný	otec a každý mal	pri kostole Sv. Jakuba, ktorú nám celebraval náš
		aj možnosť prijať
		sviatosť
		zmierenia.

- pokračovanie
na štvrtej strane -

3

- pokračovanie z tretej strany -

V tichosti, ponorení do Božej Lásky a materinského objatia Panny Márie, niektorí naboso, každý však so svojimi prosbami, sme vyšli kamenistou cestou na Podbrdo, prvé miesto zjavenia Panny Márie šiestim vizionárom. Tam sme sa modlili a prosili o milosti tak potrebné pre nás a našich blízkych pri soche Panny Márie – Kráľovnej pokoja a pri kríži nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Cestou dole sme ešte zotrvali pri Modrom Kríži v oáze ticha a pokoja. Silu pravej viery, obrátenia a pomoci sme zažili v Čenakole pri svedectvách dvoch chlapcov zo Slovenska, Frederika a Mária, ktorí sa tu liečia zo svojich závislostí, nie liekmi a psychiatrickou terapiou, ale prácou a modlitbou. Boli to silné svedectvá, pri ktorých sme mali zimomriavky na tele a slzy v očiach. Na ďalší deň, skoro ráno sme putovali na kopec Križevac so zastaveniami krížovej cesty, ktorá bola obetovaná za našu farnosť i za pokoj na celom svete. Cesta bola náročnejšia ako na Podbrdo, ale zvládli ju aj tí skôr narodení, ubolení, chorí – aj o paličkách, lebo každý mal v srdci túžbu vyprosiť potrebné milosti pre seba, svojich blízkych i za tých, ktorí nás prosili o modlitby. Bola to skutočne obeta za všetkých! Na samom vrchu stojí veľký biely kríž postavený miestnymi obyvateľmi k 1900. výročiu ukrižovania pána Ježiša Krista. Každý večer sa konali na priestranstve za kostolom Sv. Jakuba modlitbové večery, kde zazneli tajomstvá radostného a bolestného ruženca v rôznych jazykoch a litánie, po ktorých nasledovalo slávenie sv. omše, modlitba slávnostného ruženca, alebo adorácia so spevmi a krásnymi melódiami, ktoré doteraz znejú v našich ušiach. Bolo nám dopriate zúčastniť sa aj celonočnej adorácie v kostole Sv. Jakuba v poslednú noc pred našim návratom domov. Aj toto sme vnímali ako veľkú milosť. Krásny čas, príjemné stretnutia i udalosti vždy rýchlo ubehnú. Podobne tak aj naša púť v Medžugorí, ale verte, že ste tam boli s nami v našich srdciach a modlitbách.

A čo dodať na záver? Azda moja úvaha nad tým, čo mi púť v Medžugorí dala. I keď Cirkev ešte neuznala zjavenia v Medžugorí za oficiálne, nestrácajú na svojej dôležitosti a podstate pre mňa. Je to naozaj miesto neutíchajúcej modlitby a úžasného pokoja! Kto to nezažije, nevie! Pri tom obrovskom množstve ľudí z celého sveta, kde zabúdate na všetko zlé okolo vás, ste úplne ponorení v Bohu a v náručí našej Nebeskej Matky. Je to miesto, kde sa menia životy! Nech je nám Panna Mária vzorom, Ona je dcéra, nevesta i matka. Je to prvá učeníčka, ktorá nás pod krížom prijala za svoje deti! A Ona naozaj koná v našich životoch, len ju treba počúvať! Ona je náš smerovník, ktorý neukazuje nikdy na seba, ale vždy na svojho Syna Ježiša. Jej posolstvo pre nás značí, že sa má stať sprievodcom nášho časného života, aby sme boli hodní toho večného! Vraví nám: „**Dávam vám zbraň proti Goliášovi.**“ A jej odkaz nech znie k našim srdciam: „**Keby ste vedeli ako vás milujem, plakali by ste od radosti!**“

Hľa, vašich päť kameňov:

1. Modlitba ruženca – modlitba srdcom, 2. Eucharistia,
3. Sväté písmo, 4. Pôst, 5. Mesačná spoveď.

(KV)

4

Misijné zrnko Jána Pavla II.

Na Slovensku spustili projekt **Misijné dielo detí**. Na sviatok Zvestovania Pána Pápežské misijné diela na Slovensku zverejnili výzvu na zakladanie spoločenstiev detí s názvom Misijné zrnko. Misijné zrnko bude viesť deti v spoločenstvách, aby pomáhali modlitbou a konkrétnou pomocou svojim rovesníkom v misijných krajinách. Hovorí riaditeľ Pápežských misijných diel na Slovensku Ivan Kňaze: „*Malé skupinky detí sme nazvali zrnko aj preto, lebo zrnko je veľmi malé, ale keď sa zaseje, prinesie veľkú úrodu a rastie, prináša ovocie. Tak aj tieto malé skupinky detí rastú, prinášajú úrodu modlitby a tou modlitbou veľmi pomáhajú pre pokoj v tomto svete. K tomu nás pozývajú aj všetci pápeži a zdôrazňujú aj dôležitosť modlitby detí.*“

Rádio LUMEN

Misijné putovanie detí do Rajeckej Lesnej (s Misijným zrnkom)

V druhú májovú sobotu sme sa zúčastnili Misijnej púte detí do Rajeckej Lesnej. Autobus plný detí, rodičov a animátorov veselo vyrazil na svoju cestu o deviatej ráno, ktorá vďaka slnečnému dňu, spevu k Nebeskému Otcovi a dobrej nálade ubehla príjemne rýchlo. Príchod do cieľového miesta sa niesol v atmosfére nadšenia po zážitkoch z nášho prvého výletu nášho 13. Misijného zrnka. Ako obetný dar pre Diecéznu charitu v Žiline každý účastník priniesol konzervy. Rok 2022 mal heslo „farebný svet“. Pri registrácii sme dostali červené šatky, ktoré prezentovali našu Žilinskú diecézu, pričom každá diecéza mala inú, vlastnú farbu. Začali sme prípravou na omšu s diecéznym otcom Tomášom Galisom, po ktorej nasledovalo modlenie svätého ruženca za pokoj a mier vo svete. Absolvovali sme krížovú cestu, ktorú nám obohatil krásnym hudobným doplnkom náš vychýrený gitarista Palino Bútora a každé zastavenie sme sprijemnili pesničkou a krátkou modlitbou. Po krížovej ceste sme sa krátko občerstvili a dopriali sme si prestávku pri svätej vode. Počas čakania na svätú omšu sme čas trávil aktivitami, ako napríklad „vyskáč si ruženec,“ kde deti skákali cez švihadlo a odmenou bol ruženček na ruku, alebo sme mohli poslať pohľadnice svojim blízkym. Svätá omša, ktorou sme doplnili zase pokrm duševný, prebiehala zvyčajným spôsobom, kde však všetky deti spievali pesničky s kapelou podľa spevníka. Zakončením omše bolo biskupské požehnanie pre všetkých.

Čo na záver, okrem toho, že to bol „deň ako z pohľadnice,“ dodať?

Misijná púť nám ponúkla zážitky a poznatky, no vďační sme najmä za tie duchovné. Celý výlet pre nás znamenal veľa, pretože práve týmto dňom sme oficiálne spojili naše trinásť misijné zrnko s patrónom Jánom Pavlom II. Nezabúdajme, že Boh je ten, ktorý v jednej ruke drží celý vesmír a v druhej naše srdcia, a ten, ktorý má pre každého z nás plány. Preto ďakujeme Bohu za všetko – jednoducho za všetko. Pretože všetko máme od neho a poďakovať je veľmi jednoduché, no veľmi potrebné.

Vďaka Ti, Pane!

(NB)

5